

L'escenari de llauna Barcelona i les teresetes de Camus

Francesc M. Rotger

Elegy

No passa sovint que un crític de teatre sia el protagonista d'una pel·lícula. Així que hem de saludar com es mereix aquest detall d'Isabel Coixet a la seva nova producció *Elegy*, adaptació de la novel·la de Philip Roth *L'animal moribund* (i aquest títol m'agrada molt més, francament; qüestió de gust). També és veritat que, per al personatge que encarna Ben Kingsley (el veig i pens en Gandhi; no ho puc evitar, i això no és cap retret, abans al contrari) la crítica de teatre juga un paper secundari (tot i que una de les seqüències el mostra com a espectador a una representació) respecte de les seves múltiples activitats: escriptor, presentador d'un programa de llibres a la ràdio i professor de literatura. En aquelles escenes on surt fent classe, escriu dos noms a la pissarra. Un d'ells és el del pensador francès Roland Barthes; creador del Grup de Teatre Antic a París, autor d'un estudi sobre Jean Racine i de qui el nostre Leonard Muntaner en publicà, no fa gaire, l'assaig *La càmera lúcida*. L'altre, Albert Camus; com recordareu, de sang menorquina per part de mare, també autor de teatre i pensador francès. Tot dos moriren (casualment) en accidents d'automòbil.

Parlant d'altres coses, el nostre Festival Internacional de Teatre de Teresetes ha arribat a la seva desena edició, que no és poca cosa. Com sempre, dins la programació hi podem trobar qualche títol relacionat, d'una o altra manera, amb la cinematografia. N'és el cas de *La capsa màgica d'Andersen*,

de la formació mallorquina Lo Peix Daurat; com és sabut, els contes de l'autor danès s'han portat a la pantalla en repetides ocasions i fins i tot la seva vida, a *Hans Christian Andersen* (1952), de Charles Vidor, amb Danny Kaye com a protagonista. També *La maleta de Houdini*, *Vulgarcito* o *Entre diluvis* (el *Gènesi* de la Bíblia adaptada a titelles: que n'hagués dit Cecil B. DeMille!) són títols del Festival amb ressonàncies cinematogràfiques. Recordem, de pas, que les teresetes han inspirat al cinema en més d'una vegada. Com a *Lili*, llargmetratge de Charles Walters del 1953, al qual Leslie Caron i Mel Ferrer interpretaven una parella de titellaires.

A més de tot això, sens dubte una visita a Barcelona sempre és convenient per gaudir d'exposicions i espectacles que de vegades no arriben a Palma (o sí, que mai se sap). El cicle de nova creació escènica Radicals, al Teatre Lliure, ens ha acostat al palau de Montjuïc qualche espectacle mixt entre dramaturgia i cinematografia, com ara *El caso del espectador*, de María Jerez, en què l'actriu juga amb una càmera de video i amb la manera amb què un primer pla pot enganyar els nostres sentits. Per la seva banda, Carol López, una creadora que ens ha portat a Mallorca un parell de muntatges teatrals amb referents cinematogràfics, ha triomfat darrerament a La Villarroel amb *Germanes*. El cartell s'assembla al de *Hannah y sus hermanas*, la pel·lícula de Woody Allen. Però la història és completament original. ■